

et Medlem af Partiet Venstre ved en Udvalgsbehandling har nægtet at behandle et Spørgsmaal, der blev rejst, fordi det ikke havde været omtalt ved første Behandling. Jeg fik deraf den Opfattelse, at det er nødvendigt, at vi her ved første Behandling fremfører, hvad vi har at udsætte paa det forelagte Lovforslag, og præciserer, hvilke Ændringer vi ønsker gennemført.

Det ærede Medlem vil jo have bemærket under det hidtidige Forløb af denne Sags første Behandling, at det har været meget gavnligt, at jeg har rejst den stærke Kritik mod de Bestemmelser i Lovforslaget, som er mig imod, thi det har givet Anledning til, at Sagen er blevet belyst fra flere Sider; særlig har det ærede Medlem Hr. Fraenkel meget indgaaende beskæftiget sig med enkelte Ting og ogsaa paa enkelte Omraader erklæret sig villig til at stille sig ved min Side med Hensyn til Løsningen af saadanne Spørgsmaal. Det skulde glæde mig, hvis det ærede Medlem Hr. Fraenkel blev Medlem af Udvalget, thi jeg forudser da, at vi i Fællesskab vil kunne stille Forslag om forskellige Ændringer, som saa maaske kunde have nogen Udsigt til at blive gennemført her i Salen. Det vilde selvfølgelig være meget behageligt for det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen og andre ærede Medlemmer af Regeringspartierne, hvis de socialdemokratiske Medlemmer, naar de kom herop, vilde nøjes med at gøre nogle korte Bemærkninger og læse lidt op af, hvad der staar i Betænkningen eller Beretningen, og indskrænke sig dertil og for øvrigt henlægge hele Sagens Behandling til Udvalget. Nej, deri kan vi desværre ikke tjene det ærede Medlem. Her er Stedet, hvor vi siger vor Mening om de foreliggende Sager; her er det, vi præciserer vore Standpunkter; her kritiserer vi, hvad der forelægges fra Regeringens Side, og som ikke har vor Tilslutning, men som vi kan ønske ændret, affattet i en anden Form ud fra andre Grundsætninger. Det maa ærede Medlemmer fra Regeringspartierne virkelig finde sig i; det kan vi ikke tjene dem i at ændre.

Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, det konservative Folkepartis Ordfører, fremsatte nogle almindelige Betragtninger, hvori der bl. a. forekom den Bemærkning, at der er uhyre store Gener ved at fare til Søs, og at det maa man gøre sig klart, inden man begiver sig ud paa noget saadant. Jeg er ganske enig i, at der er

saadanne store Gener; men jeg mener, det maa være vor Opgave at søge at gøre disse Gener saa faa og saa smaa som muligt, saaledes at Tilgangen til Søens Arbejde kan ske fra alle Kredse i vort Folk, fra alle dygtige, energiske og fremadstræbende Kræfter, saa vi kan faa en god, solid og stærk Sømandsstand, som vi med stor Tryghed kan betro det vanskelige og farefulde Arbejde, som den gaar ind til. Men med en daarlig Lovgivning, en Lovgivning, som stiller Sømanden i en Undtagelsesstilling, som sætter ham i et lavere Plan end Landets øvrige Borgere, har man ingen Sikkerhed for at kunne rekrutere Tilgangen til Sømandsstanden fra de bedste Kræfter i vort Folk. Naar Loven er slet, og naar Vilkaarlighed fra Førernes Side til enhver Tid kan ventes at ville finde Sted, saa kan man ikke være sikker paa, at det altid bliver de bedste Kræfter, der melder sig. Selv om man vil kunne finde mange gode Mænd i Sømandsstanden, vil man, naar Lovgivningen er en saadan, at Skibenes Førere benytter sig af enhver Ret, som de har, til at trakassere Mandskabet, ogsaa blandt Sømændene finde mange, som ikke hører til de allerbedste Elementer. Det maa være vor Opgave at indrette Lovgivningen saaledes, at vi aabner Adgang til Sømandshaandværket for alle gode Kræfter i vort Folk, saa Tilgangen kan blive saa god som muligt.

Der er talt meget om mine Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om, at Sømændene ikke maa føre Spiritus om Bord. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler sagde, at det kan ikke gaa an, at en enkelt Mand ikke gør sin Pligt. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; og hvis man — det sagde jeg udtrykkelig — finder, at Spiritus er slet, saa bør det forbydes; det skal jeg ikke sætte mig imod, at al Spiritustilførsel til Skibene forbydes. Men saa kan man ikke stille Officererne udenfor dette Forbud. Den højtærede Minister udtalte, at det ogsaa kunde forbydes Styrmandene og Maskinmestrene at føre Spiritus om Bord. Men det forbydes ikke Førerne; og det er det kardinale Punkt, at en Fører kan fylde sig med Spiritus, beruse sig og derigennem udsætte Skib og Ladning og Mennesker for Fare; men Sømændene maa ikke have en Snaps om Bord. Vi har mange Eksempler paa, at det er gaaet helt galt baade for store og smaa Skibe, fordi Føreren ikke har kunnet passe sin Pligt paa Grund af Beruselse — vi har fra sidste Aar et Par